

Кому Ванесса могла віддати пакет?

Люсі Стівенсон Юелл
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Нікарагуа.

Ванесса помахала на прощання мамі і увійшла в церковну будівлю. Дехто з її друзів вже був там! Вона любила заходи Початкового товариства.

Сестра Фонсека облаштовувала стіл для творчості. Там були стрічки, кольорові мотузки

і наклейки. Ванесса не могла дочекатися, щоб дізнатися, що вони будуть робити!

Після молитви сестра Фонсека дала кілька настанов. "Сьогодні ми зробимо подарункові пакети. Ви можете віддати їх тому, кого любите". Вона вручила кожній дитині коричневий паперовий пакет.

Ванессі не терпілося почати його прикрашати! Вона вибрала жовту наклейку-серце і приклеїла її на пакет спереду.

Потім Ванесса склала папірець, щоб зробити листівку. "Ти — дитя Бога", — написала вона. І намалювала багато зірочок і сердечок.

Сестра Лопес роздала печиво і кексики, щоб покласти їх у пакети. Ванесса також поклала всередину листівку. Ідеально!

Невдовзі мама прийшла її забрати. "Дивись! — Ванесса підняла вгору свій пакет і показала мамі. Це потрібно дати особливій людині".

"Як красиво! — сказала мама. — А кому ти це даси?"

"Не знаю, — сказала вона. — Я хочу віддати його тому, кому потрібно відчувати любов". Потім у Ванесси з'явилася ідея. "Можливо, ми можемо прогулятися і знайти таку людину?"

"Звісно! — сказала мама. — Ходімо!"

Ванесса тримала маму за руку, а в іншій руці несла свій пакет любові. Вони звернули на тиху вулицю. *Можливо комусь тут потрібна любов,* — подумала Ванесса.

Вони йшли, людей не було, і Ванесса насупилася. На вулиці — нікого!

"Спробуймо піти іншою дорогою". Мама повела Ванессу іншою дорогою. Але знову ж таки, на вулиці — ні душі.

Ванесса зітхнула. "Що ж робити?" — запитала вона.

"Чому б тобі подумки не помолитися? — сказала мама. — Попроси Небесного Батька скерувати тебе до когось, кому ти можеш допомогти".

Вони повернули на ще одну вулицю, і Ванесса подумки помолилася. *"Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені знайти когось, кому потрібно відчувати любов"*.

Через кілька хвилин Ванесса побачила маленького хлопчика, який ішов тротуаром.

Обличчя Ванесси засяяло усмішкою. "Привіт! — сказала вона йому. — Я хочу подарувати тобі цей подарунок". Вона простягла пакет.

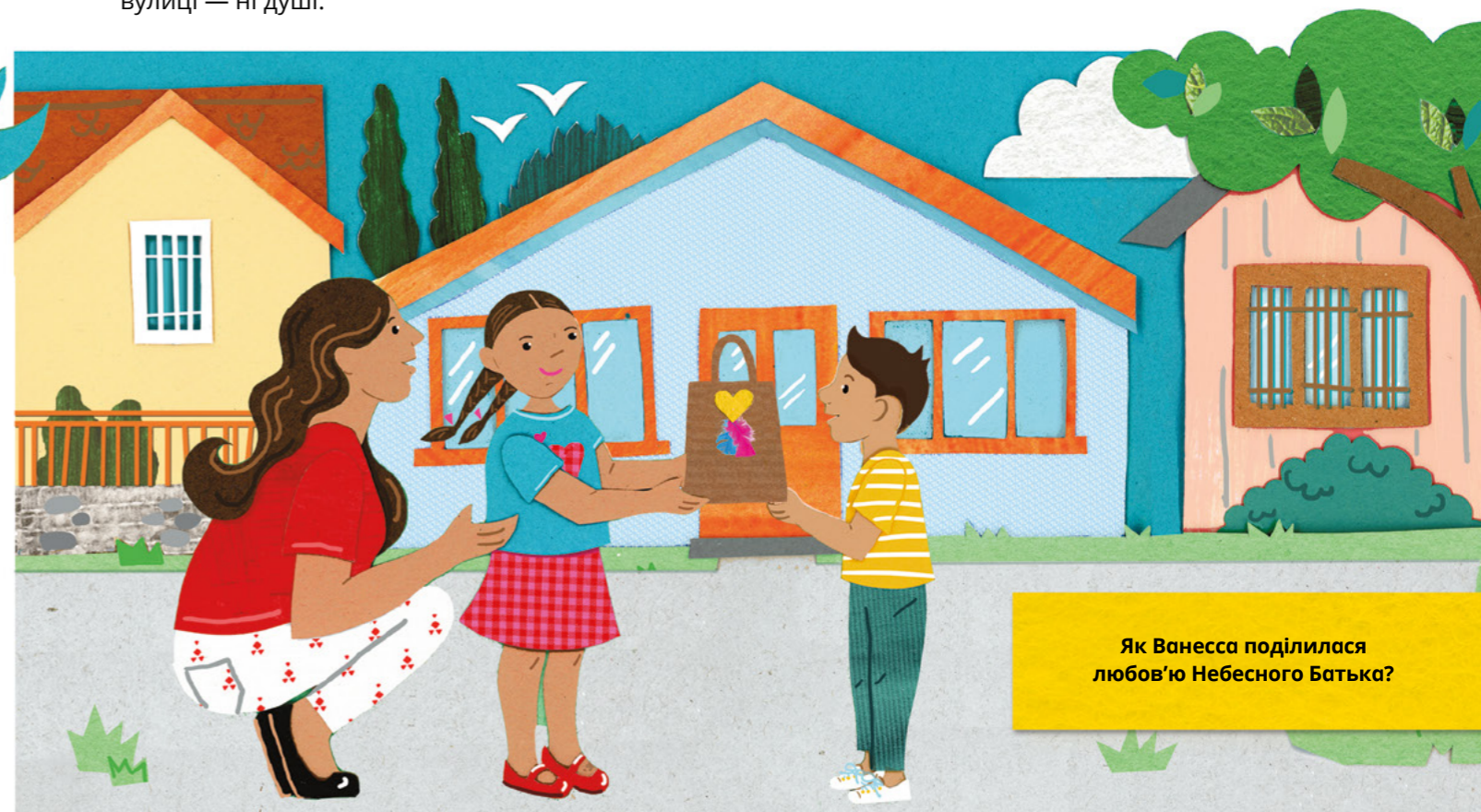
Спочатку хлопчик збентежився.

"Не хвилюйся. Ти можеш узяти це", — лагідно сказала мама.

Повільно хлопчик простягнув руку і взяв пакет. На його обличчі з'явилася широка усмішка.

"Я зробила це для тебе з великою любов'ю", — сказала Ванесса.

Ванесса відчула радість, коли спостерігала, як хлопчик біжить назад додому. Вона знала, що він був особливим для Небесного Батька. ●

Як Ванесса поділилася любов'ю Небесного Батька?